

Evangelhia zilei de miercuri: Rămânerea liberă a fiului

Comentariu la Evangelhia de miercuri din a 5-a săptămână a Postului Mare: „Sclavul nu rămâne în casă pentru totdeauna; fiul rămâne pentru totdeauna”. Domnul ne întreabă dacă viața noastră este doar o simplă împlinire a datoriei sau dacă este plină de libertate și iubire.

Evangelhie (In 8,31-42)

Deci a spus Isus iudeilor care crezuseră în el: „Dacă rămâneți în cuvântul meu, sunteți cu adevărat discipolii mei și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va elibera”.

Ei i-au răspuns: „Noi suntem descendenții lui Abraham și n-am fost niciodată sclavii nimănui. Cum poți să spui: «Veți deveni liberi»?”

Isus le-a răspuns: „Adevăr, adevăr vă spun că oricine comite păcatul este sclavul păcatului. Însă sclavul nu rămâne în casă pentru totdeauna; fiul rămâne pentru totdeauna.

Așadar, dacă Fiul vă va elibera, veți fi într-adevăr liberi. Știu că sunteți descendenții lui Abraham, dar căutați să mă ucideți, deoarece cuvântul meu nu găsește loc în voi. Eu vorbesc despre cele ce am văzut la Tatăl meu, iar voi faceți cele ce ați auzit de la tatăl vostru”.

Ei au răspuns și i-au zis: „Tatăl nostru este Abraham”.

Isus le-a zis: „Dacă sunteți fiii lui Abraham, faceți faptele lui Abraham. Acum, însă, voi căutați să mă ucideți pe mine, om care v-am spus adevărul pe care îl am de la Dumnezeu; Abraham n-a făcut aceasta. Voi faceți faptele tatălui vostru”.

Ei i-au zis: „Noi nu suntem născuți din desfrânare; avem un singur tată: pe Dumnezeu”.

Isus le-a zis: „Dacă Dumnezeu ar fi tatăl vostru, m-ați iubi, pentru că eu am ieșit și vin de la Dumnezeu. Eu nu am venit de la mine însumi, ci El m-a trimis.

Comentariu la Evanghelie

Liturghia acestor zile ne prezintă în continuare dialogul dintre Isus și iudeii din Templul din Ierusalim. De această dată, Sfântul Ioan subliniază

că Domnul li se adresează celor care crezuseră în El.

De la început, Isus le arată că „Începutul este al tuturor; perseverența, a sfinților.” (*Drum*, nr. 983) . A-L urma pe Domnul nu este același lucru cu a te lăsa dus de un impuls trecător. A crede în El înseamnă a rămâne în cuvântul Său, singurul capabil să ne ducă la cunoașterea adevărului care eliberează – inclusiv adevărul despre noi înșine.

Totuși, apare repede un blocaj în comunicare: Isus le vestește că a venit să le aducă libertatea, iar ei se simt ofensați pentru că nu se consideră sclavi ai nimănui. Domnul vine să sfărâme lacătele temniței triste pe care păcatul a zidit-o, dar ei, doar ca să nu recunoască faptul că sunt înlănțuiți de vinovățiile lor, încep să închidă din nou ușa din interior.

„Dumnezeu, care te-a creat fără tine, nu te va mântui fără tine”, spunea Sfântul Augustin. În același spirit, Sfântul Josemaría ne întreabă: „Vrei să te gândești [...] dacă îți menții de neclintit și fermă alegerea vieții? Dacă auzind această voce a lui Dumnezeu, atât de plină de bunătate, care te stimulează la sfințenie, răspunzi liber «da»?” (*Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 24).

Au fost mulți cei care L-au urmat pe Domnul de-a lungul vieții Sale, dar cu adevărat puțini au știut să rămână în cuvântul Său până la sfârșit. Într-un anumit sens, am putea spune că puțini s-au comportat ca fii: „sclavul nu rămâne în casă pentru totdeauna; fiul rămâne pentru totdeauna”. Cei care nu au perseverat nu erau ancorați în filiația lor divină. Cei care nu au perseverat au fugit pentru că fidelitatea lor, motorul lor, aparenta lor rectitudine a intenției, era cea a sclavului.

Ne apropiem de Săptămâna Mare. Acolo o vom contempla îndeaproape, lângă Cruce, pe cea care a știut cu adevărat să rămână în cuvântul lui Isus. Femeia care, fiind Neprihănită, a trăit într-o perseverență mereu liberă. Să ne încredințăm mijlocirii ei, pentru ca aceste cuvinte să devină realitate în viața noastră: „Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, M-ați iubi”. De mâna ei vom învăța „care este secretul perseverenței? Este Iubirea. Îndrăgostește-te, și nu-«L» vei părăsi niciodată.” (*Drum*, nr. 999).

Luis Miguel Bravo Álvarez //
Danielle Macinnes - Unsplash